

CBE, Postbus 80125, 3508 TC Utrecht

College van Beroep voor de Examens
ex artikel 7.60 van de Wet op het hoger
onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

Bezoekadres
Heidelberglaan 8, Utrecht

UITSPRAAK

Ons kenmerk	CBE/K15 10 003
Telefoon	030 253 30 75
Fax	030 253 77 70
E-mail	cbe.jz@uu.nl
Website	www.uu.nl
Datum	7 december 2015
Onderwerp	Beroep [appellante]

Het College van beroep voor de examens aan de Universiteit Utrecht (hierna: het College) heeft de volgende uitspraak gedaan op het beroep van:

[appellante], te Noordwijk, appellante,

tegen

[de examiner] van de masterscriptie in het kader van de master Psychologie, programma Klinische en Gezondheidspsychologie, van de faculteit Sociale Wetenschappen, verweester,

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 13 september 2015 voorlopig beroep ingesteld tegen het cijfer 6,5 (afgerond) voor haar masterscriptie, zoals bekendgemaakt via Osiris op 31 augustus 2015. Bij brief van 4 oktober 2015 heeft appellante de gronden ingediend van haar beroep. Het College heeft op 8 oktober 2015 het beroepschrift doorgezonden aan de voorzitter van de examencommissie met het verzoek om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van dat overleg schriftelijk mee te delen aan het College. Er is geen minnelijke schikking bereikt en op 27 oktober 2015 ontving het College het verslag van het overleg en op 29 oktober 2015 het verweerschrift. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het College op 19 november 2015, waar appellante in persoon verschenen, vergezeld van [haar echtgenoot]. Verweester is in persoon verschenen en vergezeld van [thesiscoördinator] en de [onderzoeksbegeleider] aan het Erasmus MC te Rotterdam.

II. Motivering

Verweerster heeft de masterscriptie in het kader van de masteropleiding Psychologie, programma Klinische en Gezondheidspsychologie, beoordeeld met een 6,5 (afgerond), zoals is bekendgemaakt via Osiris op 31 augustus 2015.

Appellante heeft in haar beroep en ter zitting het volgende aangevoerd.

Het beroep van appellante richt zich tegen de beoordeling van zowel het deelcijfer 7 voor het proces (40% van het eindcijfer) als het deelcijfer 6,5 voor de scriptie (60% van het eindcijfer). Tevens richt het zich tegen de puntentelling die leidt tot het eindcijfer 6,6 aangezien zij van mening is dat het cijfer van de tweede beoordelaar ten onrechte voor 50% meetelt.

Appellante heeft aangegeven dat van een deugdelijke begeleiding geen sprake is geweest. De feedback was oppervlakkig en onduidelijk, soms is weinig of geen feedback gegeven of was deze verwarrend of incorrect. Dat is de reden dat zij niet altijd feedback heeft kunnen verwerken in de scriptie. In de feedback stonden vaak dingen die in strijd waren met de handleiding. Afspraken zijn door verweerster niet nagekomen en aan de 20 uur begeleiding is niet voldaan.

Volgens appellante heeft verweerster haar in het eindgesprek op 20 augustus 2015 toegezegd dat zij voor het proces een 7,5 zou geven waardoor het eindcijfer 6,5 een 7 zou worden en niet dat zij zou overleggen hierover. Het cijfer voor het proces is van een 6,5 naar een 7 opgehoogd maar het is niet duidelijk op basis waarvan.

Ten aanzien van haar professionele houding stelt appellante dat haar e-mails altijd netjes en inhoudelijk zijn geweest en dat zij alleen kritiek heeft gegeven op de inhoud van de feedback en de werkwijze. In de onderzoeksnota KGP staat nergens vermeld dat de relatie tussen de begeleider en de student wordt beoordeeld.

Verder heeft appellante argumenten aangevoerd per criterium zoals vermeld op de beoordelingsformulieren en aangegeven dat er niet per onderdeel een cijfer is gegeven waardoor de beoordeling niet transparant is.

Door verweerster is het volgende naar voren gebracht.

Het eindcijfer 6,6, afgerond een 6,5, voor de masterthesis van appelante wordt voor 50% gevormd door het cijfer van de begeleider en voor 50% door het cijfer van een tweede beoordelaar. Het cijfer van de begeleider bestaat uit het cijfer 7 voor het proces (40%) en het cijfer 6,5 voor de inhoud van de thesis (60%). Het cijfer van de tweede beoordelaar bestaat alleen uit het cijfer 6,5 voor de inhoud van de thesis.

Op de beoordelingsformulieren die zijn ingevuld door de begeleider en de tweede beoordelaar staan de beoordelingen ten aanzien van de diverse criteria. Verweerster heeft hieraan toegevoegd dat het cijfer voor het proces is verhoogd van een 6,5 naar een 7 omdat appellante alle taken heeft uitgevoerd zoals gevraagd, zelfstandig de analyses heeft uitgevoerd en omdat er tijd verloren ging aan het oplossen van verschillende problemen en dat er via e-mail verwarring was ontstaan. Het cijfer is niet hoger dan een 7 aangezien feedback niet altijd optimaal is verwerkt en vanwege de (onvoldoende) professionele houding van appellante ten opzichte van de examinerator en de begeleider van het Erasmus MC. Ten aanzien van de gegeven feedback heeft verweerster aangegeven dat zij uitgebreid commentaar heeft gegeven op de verschillende onderdelen van de concept versie van de scriptie. Op de resultatensectie is op verzoek van appellante tweemaal feedback gegeven. De feedback is tevens door de mastercoördinator bekeken en deskundig bevonden.

Voorts is door verweerster naar voren gebracht dat mondeling niet is toegezegd dat het eindcijfer een 7 zou worden. Bij het eindgesprek heeft ze aangegeven dat zij zou bestuderen of er grond was om het cijfer te herzien in een 7 door voor het proces een 7,5 te geven maar dat zij geen garantie kon geven.

Op grond van de stukken en hetgeen tijdens de zitting naar voren is gebracht, overweegt het College het volgende.

Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het (opnieuw) beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examencommissie of examinatoren. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.

Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerster verstrekte onderbouwing van oordeel dat de beoordeling door verweerster van de masterscriptie van appellante niet in rechte stand kan houden.

Het Reglement examencommissies 2014-2015 (hierna Reglement) bepaalt in artikel 10 lid 3 ten aanzien van de beoordeling thesis, onderzoeksopdrachten, scripties het volgende:

"De beoordeling van de thesis vindt plaats door twee examinatoren. De eerste examiner legt het eindproduct en zijn schriftelijk gemotiveerde cijfermatige oordeel voor aan de tweede examiner. De tweede examiner beoordeelt of het cijfer gerechtvaardigd is gezien het eindproduct en de motivering. Indien dit niet het geval is, stellen de eerste en tweede examiner het cijfer in overleg vast. Indien eerste en tweede examiner niet tot overeenstemming komen wijst de examencommissie een derde beoordelaar aan, die een bindend eindoordeel geeft."

Uit het Reglement blijkt dat de tweede examiner toetst of het cijfer van de eerste examiner gerechtvaardigd is. Uit het beroepschrift en ter zitting is gebleken dat de tweede examiner het onderdeel inhoud van de scriptie heeft getoetst en deze kwam tot precies hetzelfde cijfer voor dit onderdeel. Verweerster heeft vervolgens het cijfer van de tweede examiner voor 50% laten meewegen voor het eindcijfer. Het College is van oordeel dat hiermee de beoordeling in strijd met artikel 10 lid 3 van het Reglement en artikel 6.5 van de handleiding Thesis/Onderzoek masterprogramma Klinische & Gezondheidspsychologie van oktober 2014 is vastgesteld. Dat binnen de faculteit is besproken om het Reglement op dit punt aan te passen in de toekomst, doet hieraan niet af.

Voorts is het College van oordeel dat verweerster onvoldoende inzichtelijk heeft gemaakt hoe het cijfer voor het onderdeel proces tot stand is gekomen.

Het College neemt hierbij in overweging dat verweerster weliswaar haar eigen aan appellante gegeven feedback ter beoordeling heeft voorgelegd aan de thesiscoördinator, maar onvoldoende inhoudelijk heeft gereageerd op de argumenten van appellante over haar feedback. Het College is van oordeel dat het voor verweerster, na ontvangst van de e-mail van 6 juli 2015 van appellante over de feedback, gezien het feit dat de communicatie moeizaam verliep, op haar weg had gelegen om in persoon in gesprek te gaan met appellante in plaats van per e-mail te communiceren.

Daargelaten of sprake is van een ondubbelzinnige toezegging dat het eindcijfer van de scriptie naar een 7 zou worden opgehoogd gezien de tegengestelde verklaringen van appellante en verweerster, is het College wel gebleken dat het persoonlijke oordeel van verweerster over het onderdeel proces, twee keer is gewijzigd. Vóór het eindgesprek was dit deelcijfer een 6,5, tijdens het eindgesprek met appellante werd het een 7,5 en vervolgens tijdens een gesprek met de thesiscoördinator werd het een 7. Zeker gezien het feit dat uit het beoordelingsformulier de precieze opbouw van het cijfer niet valt op te maken, is het College van oordeel dat hiermee onvoldoende transparant is hoe het gegeven deelcijfer voor het onderdeel proces is opgebouwd. Bovendien wekt het de indruk dat verweerster zelf wel van oordeel was dat het deelcijfer 7,5 voor het proces gerechtvaardigd was. Het eindcijfer zou door dit deelcijfer bij een berekening conform het Reglement, op een afgeronde 7 uitkomen, hetgeen overeenkomt met hetgeen besproken is bij het eindgesprek.

Op grond van bovenstaande draagt het College aan verweerster op om een nieuw besluit te nemen en daarbij bovenstaande overwegingen in acht te nemen.

III . Uitspraak

Het College,

- I. Verklaart het beroep van appellante gegrond;
- II. Vernietigt de op 31 augustus 2015 bekend gemaakte beoordeling van de masterscriptie in het kader van de masteropleiding Psychologie, programma Klinische en Gezondheidspsychologie;
- III. Draagt verweerster op om binnen twee weken een nieuw besluit te nemen en daarbij de overwegingen van het College in deze uitspraak in acht te nemen.
- IV. Bepaalt dat deze uitspraak in afschrift wordt verzonden aan partijen, aan het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, aan het bestuur van de Faculteit Sociale Wetenschappen en verkrijgbaar wordt gesteld voor belangstellenden.

Aldus vastgesteld te Utrecht op 19 november 2015 door prof. mr. B. Hessel, voorzitter, dr. P.J.C.M. Franssen, dr. P. van der Sluijs, dr. mr. F.W. Lantink, R. van der Dong, leden, in tegenwoordigheid van X.L. Westenburg LL B, secretaris, en bekend gemaakt op 7 december 2015.

X.L. Westenburg LL B,
secretaris

prof. mr. B. Hessel,
voorzitter

Ingevolge de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden tegen deze uitspraak beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl). Het beroep dient te worden ingesteld binnen zes weken, welke termijn aanvangt met de dag na die waarop de uitspraak is verzonden, onder vermelding van uw adres, telefoonnummer en mailadres. Aan het instellen van een beroep zijn kosten verbonden.